

БЕЛЛІНІ

Вінченцо Сальваторе Кармело Франческо

Vincenzo Salvatore Carmelo Francesco Bellini

(1801 - 1835)

Походив з сім'ї музикантів (батько – диригент, дід – органіст і композитор). Перший твір склав у шестирічному віці. Вступив до неаполітанської консерваторії на стипендію герцогині Елеонори Саммартин (сім'я не мала фінансової змоги навчати сина). Та вже після першого курсу Белліні своєю майстерністю завоював право безкоштовного навчання.

За своє коротке життя Белліні встиг написати лише 11 опер, серед яких найбільшим успіхом користувалися «Капулетті і Монтеккі» (1830), «Сомнамбула» (1831), «Пуритани» (1835). Найбільш значний та відомий твір – опера «Норма» (1831). Постановки опер Белліні часто супроводжувалися патріотичними демонстраціями: в умовах зростання національно-визвольного руху в Італії глядачі знаходили в його операх актуальний політичний зміст. Белліні – найбільший майстер італійського стилю бельканто. Основу його музики складає яскрава вокальна мелодика – гнучка, пластична, що відрізняється безперервністю розвитку. Про його опери з захопленням говорили його сучасники **Доніцетті, Глінка**

та інші. На творах Белліні вдосконалювали своє мистецтво видатні італійські співаки. 23 вересня 1835 в передмісті Парижа Белліні помер від гострого запалення стравоходу, ускладненого абсцесом печінки. Прах композитора покоїться на Сицилії, в кафедральному соборі міста Катанія – батьківщини композитора.

